

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		METODOLOGIA HISTORII I HISTORIA HISTORIOGRAFII	
Nazwa w języku angielskim:		METHODOLOGY OF HISTORY AND HISTORY OF HISTORIOGRAPHY	
Język wykładowy:	POLSKI		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		HISTORIA	
Jednostka realizująca:		INSTYTUT HISTORII I STOSUNKÓW MIĘDZYNARODOWYCH	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		OBOWIĄZKOWY	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		DRUGIEGO STOPNIA	
Rok studiów:	1		
Semestr:	1, 2		
Liczba punktów ECTS:	6		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Arkadiusz Zawadzki	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Arkadiusz Zawadzki	
Założenia i cele przedmiotu:		Zapoznanie studentów z metodologią historii i historią historiografii od czasów najdawniejszych po dzień dzisiejszy	
Symbol efektu	Efekty kształcenia		Symbol efektu kierunkowego
	WIEDZA		
W_01	Posiada pogłębioną, rozszerzoną i uporządkowaną wiedzę z zakresu historii prowadzącą do specjalizacji w wybranych obszarach badań historycznych		K_W01
W_02	Opanował na poziomie rozszerzonym terminologię nauk historycznych, jak też podstawową terminologię nauk humanistycznych i społecznych		K_W03 K_W14
W_03	Ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej nauk historycznych.		K_W10 K_W16
W_04	Zna różne metody badawcze i narzędzia warsztatu historyka właściwe dla badań nad wybraną epoką historyczną.		K_W11
UMIĘTNOŚCI			
U_01	Samodzielnie zdobywa i pogłębia wiedzę oraz doskonali umiejętności badawcze w sposób uporządkowany i systematyczny, wykorzystując nowoczesne techniki pozyskiwania, klasyfikowania i analizowania informacji.		K_U01
U_02	Stosuje w mowie i w piśmie terminologię fachową właściwą dla nauk historycznych i pokrewnych, zarówno w pracy badawczej, jak i w popularyzacji nauk historycznych.		K_U05
U_03	Analizuje, interpretuje i wykorzystuje dla potrzeb własnych badań teksty historiograficzne, teksty źródłowe oraz inne nośniki pamięci.		K_U06
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Dostrzega i formułuje problemy etyczne związane z pracą historyką i popularyzacją wiedzy historycznej.		K_K01
K_02	Docenia rolę nauk historycznych i pokrewnych dla kształtowania tożsamości na poziomie lokalnym, regionalnym i narodowym.		K_K04
Forma i typy zajęć:		ĆWICZENIA 45 godzin	
Wymagania wstępne i dodatkowe:			
Wiedza historyczna z poprzednich etapów edukacji			
Treści modułu kształcenia:			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Metodologia nauk a metodologia historii. 2. Struktura metodologiczna nauki historycznej. 3. Historia jako nauka, jej przedmiot i zakres badań. 4. Fakt historyczny, pojęcie, rodzaje, charakterystyka. 5. Proces historyczny; przyczynowość i determinizm, prawidłowości historyczne. 6. Charakter poznania historycznego. 			

7. Teoria wiedzy źródłowej i pozaźródłowej.
8. Źródłoznawstwo jako wyspecjalizowany dział badań historycznych.
9. Metody ustalania faktów historycznych.
10. Metody ilościowe w badaniach historycznych.
11. Procedura wyjaśniania w nauce historycznej.
12. Charakter i narzędzia narracji historycznej.
13. Oceny i prawa historyczne.
14. Wyjaśnianie w historii.
15. Weryfikacja rezultatów badań historycznych; prawda i obiektywność w nauce historycznej.
16. Doświadczenia nauki w zakresie odtwarzania dziejów.
17. Dziejopisarstwo w starożytności
18. Historiografia zachodnioeuropejskiego Średniowiecza.
19. Historiografia średniowieczna chrześcijańskiego Wschodu i krajów muzułmańskich.
20. Historiografia renesansu.
21. Dziejopisarstwo polskie od X do XVII wieku.
22. Początek historiografii krytycznej.
23. Dziejopisarstwo Oświecenia.
24. Rola Adama Naruszewicza i Joachima Lelewela w polskiej historiografii.
25. Główne kierunki historiografii XIX wieku: szkoła Rankego i historia pozytywna.
26. Historiografia marksistowska.
27. Polskie szkoły historyczne w. XIX w.
28. Założenia Szkoły Annales.
29. Koncepcja szkoły globalnej.
30. Zaliczenie przedmiotu.

Literatura podstawowa:

Bloch M., Pochwała historii, Warszawa 1960.
 Grabski A. F., Dzieje historiografii, Poznań 2003.
 Grabski A. F., Zarys historii historiografii polskiej, Poznań 2000.
 Labuda G., Rozwój metod dziejopisarskich od starożytności do współczesności, do schyłku XIX wieku, Poznań 2003.
 Topolski J., Metodologia historii, Warszawa 1984 i następne wydania.
 Topolski J. Wprowadzenie do historii, Poznań 1998.

Literatura dodatkowa:

Braudel F., Historia i trwanie, Warszawa 1999.
 Topolski J. jak się pisze i rozumie historię, Tajemnice narracji historycznej, Poznań 2008.
 Topolski J. Teoria wiedzy historycznej, Poznań 1983.
 Wrzosek W., Historia. Kultura. Metafora, Wrocław 1995.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia ukierunkowane na usystematyzowanie wiedzy, wskazanie węzłowych zagadnień, ukazanie metod poszukiwania i weryfikowania informacji pochodzących z różnych źródeł.

Sposoby weryfikacji efektów kształcenia osiągniętych przez studenta:

Weryfikacja efektów kształcenia poprzez dyskusję problemową podczas ćwiczeń i ustny egzamin kończący.

Forma i sposób zaliczenia:

Przedmiot kończy się egzaminem ustnym, który obejmuje pytania sprawdzające wiedzę z tematów realizowanych na zajęciach. Odpowiedzi są punktowane. Obowiązuje następująca skala ocen: bdb- od 91%, db plus – 81-90%, db – 71-80%, dst plus – 61-70%, dst – 51-60%, 50% i mniej – ndst.

Bilans punktów ECTS:

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin
Godziny kontaktowe z prowadzącym moduł	45
Konsultacje z prowadzącym moduł	30
Przygotowanie do kolokwium	25
Przygotowanie do zaliczenia	30
Przygotowanie do zajęć	20
Sumaryczne obciążenie studenta	150
Punkty ECTS za przedmiot	6